

Tolkningslogg 140

Den laga-kraft-vunna plankartan är fortfarande juridiskt bindande och den digitala tolkade planen används lämpligen till stöd vid tolkning av denna. De ställningstaganden som gjorts vid digitalisering och tolkning av planen framgår i denna tolkningslogg.

Norra Hultaområdet (del av fastigheten Hulta 2:115)

Lantmäteriets akt-beteckning: 10-ROJ-3370

Diarienummer: KF 1980.198

BN 563.80

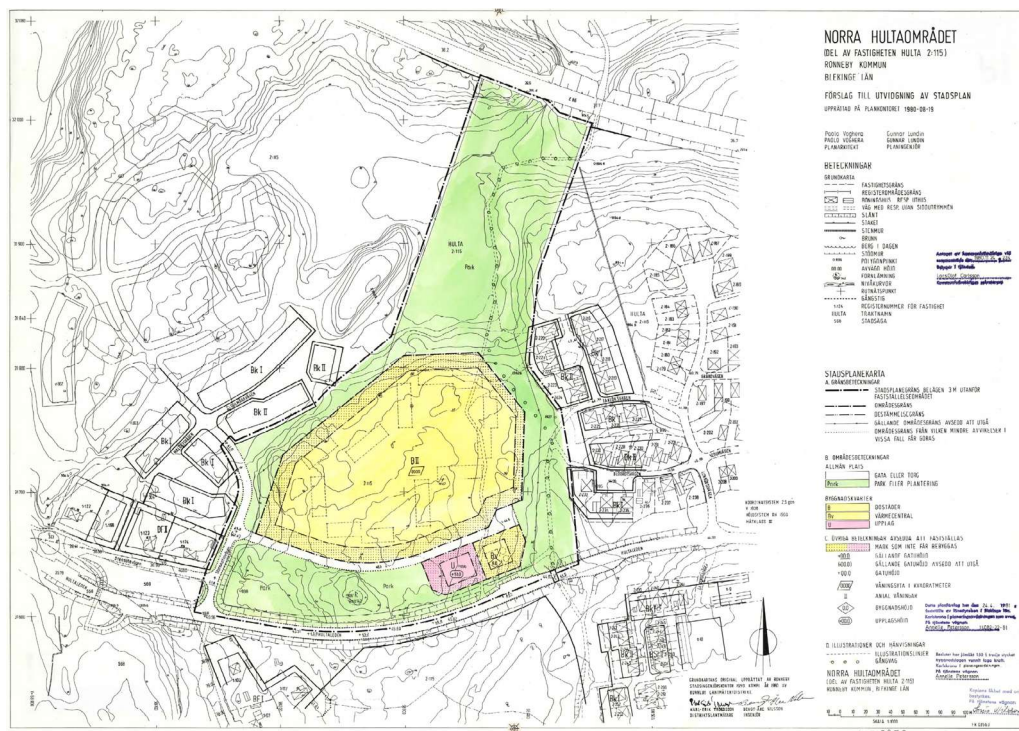
Upprättad: 1980-08-19

Antagen: 1980-11-24

Laga kraft: 1981-04-24

Planen påbörjades (troligen) år 1980. Originalhandlingar är ritade enligt planbestämmelsekatalog: 1976–1986. Tolkade handlingar är ritade enligt planbestämmelsekatalog: 2021-10-14 och framåt.

Stadsplaner har ingen genomförandetid, den är därför satt till 0 år.

Syfte

Planförslagets syfte är att i enlighet med dispositionsplanen och bostadsförsörjningsprogrammet anvisa ett markområde för ca 100 lägenheter i flerbostadshus.

Gränser

Planområdesgräns

Där delar av planen ersatts med nyare planer har planområdesgränsen hämtats från dessa (plannummer 136, 411).

Planområdesgränsen sammanfaller inte med någon fastighetsgräns (utöver de som gränsar till nyare planer). Skannad georefererad plankarta använts som underlag.

Användningsgränser

Användningsgränsen sammanfaller inte med någon fastighetsgräns. Skannad georefererad plankarta använts som underlag.

Linjer ej avsedda att fastställas

Det finns prickade linjer inom allmän plats, med benämningen ”områdesgräns från vilken mindre avvikelse i vissa fall får göras”. Det är en gränstyp som var vanligt förekommande inom allmän plats (gata, park, torg) under den tidsperiod när planen upprättades. De brukar dock benämnas ”linjer ej avsedda att fastställas”. Dessa har tolkats som användningsgräns mellan naturmark och gatumark.

Egenskapsgränser

I denna plan används främst egenskapsgränser för att reglera prickmark (mark som inte får bebyggas). De har parallellkopierats från användningsgräns där det bedömts som avsikten, efter mätt med skalstock på plankarta. Vid tolkning av planer generellt håller dessa ofta mått som är i enlighet med praxis för aktuell tidsperiod, i detta fall är de generellt 6.0 meter breda.

Användningsbestämmelser

Vägmark

Enligt nu gällande praxis tolkas områden inom tätorter till LOKALGATA medan vägar mellan samhällen tolkas till VÄG. Inom området har vägarna tolkats som lokalgata.

Natur

Stadsplanen upprättades under en period då endast park fanns som användning för denna typ av områden. När de tolkas till dagens föreskrifter kan vi välja på parkmark och naturmark. I detta fall har parkmark har tolkats till naturmark då området är mer av naturkaraktär och har en tänkt skötselnivå som motsvara dagens NATUR.

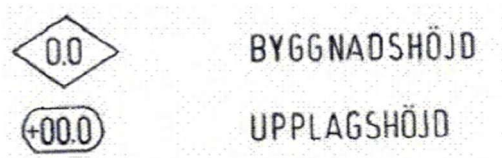
Egenskapsbestämmelser

Mark som inte får bebyggas (prickmark)

Prickmark ”Mark som inte får bebyggas” när planen fick laga kraft innebar bestämmelsen att inga byggnader tilläts. Exempelvis mur och plank är inte heller tillåtet enligt den här formuleringen, däremot är det godkänt med exempelvis parkering. I dagens lagstiftning finns inget motsvarande begrepp att använda, eftersom både mur, plank och parkering inryms under byggnadsverk. Därför sätts bestämmelsen som en äldre bestämmelse som inte går att tolka till nuvarande lagstiftning.

Byggnadshöjd och totalhöjd

Följande bestämmelser är utritade på plankartan:

E-området; Byggnadshöjd

Högsta tillåtna höjd i meter innebär vid denna tid oftast byggnadshöjd, vilket gäller för E-området. Bestämmelsen har tolkats som en fritextbestämmelse där antal meter framgår tillsammans med ett förtydligande att måttet avser byggnadshöjd.

Upplaget; Upplagshöjd

Byggnadshöjd går inte att applicera på ett upplag, eftersom det inte är en byggnad. Bestämmelsen har därför tolkats till högsta totalhöjd från angivet nollplan (i höjdsystem RH1900 vilket framgår på plankartan). Bestämmelsen har skrivits om för att passa det digitala formatet.

Byggnader placeras i enlighet med §39 i Byggnadsstadga

Eftersom ett ”upplag” inte är en byggnad sätts inte bestämmelsen ut på området avsett för upplag.

Inom E-området ska byggnader placeras i enlighet med övergångsbestämmelser från § 39 i byggnadsstadgan (SFS 1959:612)

Många äldre planer som är antagna med stöd av lagstiftningen för äldre plan- och bygglagen, ÄPBL, det vill säga före 1 juli 1987, saknar helt eller delvis

bestämmelser om byggnadens läge. Det beror på att det fanns generella bestämmelser om placering i byggnadsstadgan som gällde tillsammans med planen. Genom övergångsbestämmelser ska §39 i byggnadsstadgan (1959:612) tillämpas som planbestämmelse i planer upprättade före 1 juli 1987, om inte annat framgår av planhandlingarna.

Plushöjder i gata

Är inte utplacerade i tolkningen då alla bestämmelser i en digitaliserad plan måste ligga på en yta istället för på en särskild punkt. Se originalhandling för att se punkter för plushöjder.